

[Madsen-Mygdal.]

draget til, at denne sørgelige Affære i særlig Grad har tiltrukket sig Opmærksomhed ude i Befolkningen.

Jeg tror ikke, det gaar an at lægge Skylden over paa et eller andet System. Saa daarligt har Systemet ikke været, at det skete kan finde en Begrundelse deri; og et hvilket som helst System vil for øvrigt vise sig utilstrækkeligt, dersom det personlige Ansvar svigter. Jeg skal imidlertid paa Sagens nuværende Standpunkt undlade at komme nærmere ind paa Enkelt-heder denne Sag vedrørende, idet jeg skal nøjes med at udtale, at vi fra vor Side ikke ønsker at rejse nogen Indvending imod den Fremgangsmaade, Regeringen har valgt ved at henvise Sagen til Rigsadvokatens Undersøgelse. Vi forventer, at Undersøgelsen maa kunne afsluttes ret hurtigt under Hensyn til de omfattende Forundersøgelser, der har fundet Sted, og ogsaa under Hensyn til, at det ikke synes heldigt, at en saadan Sag trækkes i Langdrag. Naar Resultatet af denne Undersøgelse med Hensyn til det rent strafferetlige Spørgsmaal foreligger, forbeholder vi os naturligvis at komme tilbage til denne Sag, som uægtelig har tiltrukket sig stor Opmærksomhed ude i Befolkningen, og som vi naturligvis alle er enige om i allerhøjeste Grad at beklage.

Jeg skal slutte disse mine Bemærkninger med at udtale, at vi overfor den siddende Regering er rede til en saglig, loyal Forhandling paa alle de Omraader, hvor der foreligger naturlige Forudsætninger for en saadan Forhandling. Men jeg maa tilføje, at den almindelige Politik, som Regeringens Programtale og de nu fremsatte Forslag afdækker, ikke forekommer os at være tjenlig, hverken for Sikringen af vort Lands Fremtid eller for Opretholdelsen af en sund offentlig Økonomi eller for en lykkelig Udvikling af vort Erhvervsliv, og at vi derfor paa afgørende Punkter maa modsætte os denne Politikens Gennemførelse.

Resultaterne af den økonomiske Politik, der blev ført i den foregaaende Regerings Periode, vil vi af al vor Magt søge at værne, samtidig med at vi vil tilstræbe, saa vidt de nuværende politiske Forhold gør det muligt, yderligere at fremme denne Politik, fordi det er vor Overbevisning, at et politisk Arbejde efter denne Linie er det, der tjener Land og Folk bedst og mest er til Gavn for alle i vort Samfund.

Christmas Møller: Den 19. Marts i Aar stemte det nuværende Folketingsflertal

for en af det ærede Medlem Hr. Nygaard stillet Dagsorden, som lød saaledes:

„Idet Folketinget misbilliger, at Ministeriet intet foretager sig til Modvirkning af Erhvervs- og Beskæftigelseskrisen, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Det er nu over et halvt Aar siden, og ingen tør vel bestride, at der i dette halve Aar overhovedet intet er foretaget fra den nuværende Regerings Side; og skønt Rigsdagen er traadt sammen, har Regeringen ej heller paa noget Omraade forelagt Forslag, sigtende paa de Forhold, som Dagsordenen omtaler. Med lige saa stor Ret, som det nuværende Folketingsflertal da den 19. Marts kunde stemme for den Dagsorden, jeg lige har nævnt, kan det gøre det i Dag, og for det Tilfælde, at det ærede Medlem Hr. Nygaard skulde føle Trang til, hvad man kunde formode, at prøve at faa sin Dagsorden vedtaget, skal jeg meddele ham, at den staar paa Sp. 3506.

Denne ene, men ganske vist meget betydningfulde Ting viser med blændende Klarhed det kolossale Misforhold, der er mellem Regeringen og Regeringspartierne, naar de har den Opgave, som de har i Dag, og naar de er i Opposition. Inden Valget angreb Radikal-Socialismen os paa det voldsomste, fordi vi paa en Række Omraader intet foretog os. Man havde den Gang Forslag parat til at løse saa at sige alle Spørgsmaal, til Mildnelse af Krisen; blot de Herrer kom til Magten, skulde alt blive godt. Efter Valget sendte man Rigsdagen hjem, lod den overhovedet kun vedtage de Forslag, som det var strengt nødvendigt at faa vedtaget; og saa vidt man kan skønne, er det Regeringens Hensigt, at Vinteren 1929—30 skal gaa til Ende uden Opfyldelse eller Forsøg paa Opfyldelse af de mange gyldne Løfter, man i fordums Tid har givet Vælgerne. Det er da klart, at man ikke fra Regeringens Side kan vente Rigsdagens hurtige Tilslutning til Gennemførelse af Love paa den Række vigtige Omraader, der her er Tale om, naar Regeringen selv, saaledes som hele dens Indstilling har været, ikke har et eneste Forslag parat.

Paa andre Omraader kan man se det samme Forhold gøre sig gældende, at Regeringen hyggeligt og mageligt sætter sig til Rette, hvilende paa de foregaaende Aars Gerninger, ja, selv den „skammelig nedskrevne“ Arbejdsløshedsunderstøttelse, som man ganske vist søger at ændre ved det Lovforslag, Socialministeren har stillet, haster det jo ikke med. Den nye Lov skal